

Mi slijedimo Isusa Krista

starješina Quentin L. Cook
iz Zbora dvanaestorice apostola

Radujemo se u svemu što je Spasitelj učinio za nas. On je omogućio svakome od nas da zadobijemo spasenje i uzvišenje.

Značajna je odgovornost na uskršnju nedjelju govoriti svecima posljednjih dana iz cijelog svijeta koji ljube našeg Gospodina i Spasitelja, Isusa Krista. Ovo jutro slavimo njegovu pobjedu na smrću. Njegovu svoje razumijevanje te osjećamo iskrenu zahvalnost za Spasiteljevu dobrovoljnu pomirbenu žrtvu za nas. Njegovo prepuštanje volji njegova Oca ostvarilo je uzvišenu pobjedu nad smrću te je nadmoćan događaj u povijesti čovječanstva. Cijenim ovu priliku što vam mogu govoriti o slijeđenju Spasitelja.

Posljednja dva dana Spasiteljevog smrtnog poslanja prije njegovog raspeća duboko su važna i na neke načine nepojmljiva. Toliko toga što je ključno za našu vječnu sudbinu dogodilo se u četvrtak i zatim u petak, dan kada je Krist razapet. Posljednja večera, pashalna večera, »uspostavljeni spomen Izraelovog izbavljenja iz ropstva«, započela je u četvrtak navečer.¹ Na posljednjoj večeri uvedene su uredbe i nauci od velikog značaja. Spomenut ću samo tri. Prvo, Spasitelj je uveo uredbu sakramenta. Uzeo je kruh, pomolio se za njega i podijelio ga svojim učenicima rekavši: »Ovo je tijelo moje, koje se za vas daje. Ovo činite na moju uspomenu!«² Na taj je način uspostavio sakrament. Drugo, snažno je istaknuo nauke o ljubavi kao značajnom načelu. Naučavao je: »Ako imadnete ljubavi jedan prema drugome, po tom će svi upoznati da ste moji učenici.«³ Treće, kroz Kristovo posredovanje ili usmjerenje »Duh Sveti bi obećan apostolima« kao drugi tješitelj.⁴

Spasitelj je potom ostvario pomirenje. Preuzeo je na sebe »breme grijeha čovječanstva« i »užase koje je Sotona... mogao nanijeti.«⁵ U tom je postupku prošao kroz suđenja zavijena nepoštenjem te strašne i tragične događaje koji su doveli do njegovog raspeća. To je naposljetku doseglo vrhunac u Kristovom pobjedonosnom uskršnuću na uskršnju nedjelju. Krist je ispunio svoje sveto poslanje kao Spasitelj i Otkupitelj. Uskrsnut ćemo od smrti, a naši će duhovi biti sjedinjeni s našim tijelima. Na temelju osobne dostojnosti možemo kroz njegovu milost imati veličanstvenu priliku ponovnog ulaska u Božju nazočnost.⁶

Govoreći o uskršnjim događajima, prorok Joseph Smith je rekao: »Temeljna načela naše religije su svjedočanstvo apostola i proroka o Isusu Kristu, da je umro, bio pokopan, ponovno ustao treći dan i bio uznesen na nebo; i sve drugo što se odnosi na našu religiju samo je dodatak tome.«⁷

Dok se radujemo u uzvišenoj značajnosti Getsemanije i Kalvarije, naša usredotočenost uvijek je bila na uskrsnom Gospodinu. Frederic Farrar, engleski teolog i vjernik, posvjedočio je da je rani naraštaj vjernika u prvotnoj kršćanskoj Crkvi slavio Spasitelja kao »uskrslog, vječnog, proslavljenog Krista«, te su »razmišljali o njemu, ne kao na križu, već kao na prijestolju«. ⁸

Predsjednik Gordon B. Hinckley je naučavao kako je naša poruka svijetu da on živi! Simbol Krista za svece posljednjih dana pronaći će se u smislenom izrazu naše vjere i načinu na koji živimo njegovo evanđelje. ⁹

Dok razmišljamo što danas znači biti kršćanin, razmislite o tome što će naš put sljedbeništva zahtijevati od nas. Predlažem da razmišljamo o tome što je Spasitelj činio ta posljednja dva dana svojeg smrtnog života te da to na odgovarajući način oponašamo.

Prvo, razmotrite Spasiteljevo uspostavljane sakramenta. Spasitelj je znao što ga je upravo trebalo snaći. Njegovo sveto, pomirbeno poslanje koje je počelo s ratom na nebu u predzemaljskom životu upravo se trebalo odviti te večeri i narednog dana. Ipak, uz tužbe njegovih protivnika neposredno pred njim, ne postoji niti najmanji dokaz njegovog pripremanja obrane protiv neistinitih optužbi. Spasitelj je umjesto toga predstavio svete uredbe sakramenta svojim učenicima. Dok razmišljam o tom svečanom događaju moji su osjećaji duboko dirnuti. Sakramentalni sastanak je najsvetiji od svih sastanaka u Crkvi. Nakon njegovog uskrsnuća Spasitelj je ustanovio sakrament među Nefijcima. ¹⁰ Želimo li biti njegovi učenici i odani članovi njegove Crkve, moramo se prisjećati uredbe sakramenta i poštovati ju. Ona omogućava svima nama da sa skršenim srcem i raskajanim duhom izrazimo svoju voljnost da slijedimo Spasitelja, pokajemo se i postanemo sveci kroz Kristovo pomirenje. ¹¹ Sakrament nam također omogućava da svjedočimo Bogu kako ćemo se sjećati njegovog Sina i uvijek obdržavati njegove zapovijedi dok obnavljamo svoje krsne saveze. ¹² To uvećava našu ljubav i zahvalnost i za Oca i za Sina.

Spasitelj je naglasio ljubav i jedinstvo te je izjavio da ćemo mi biti znani kao njegovi sljedbenici ako imamo ljubavi jedni za druge. Suočen s pomirenjem koje je tada trebao izvesti, a koje je odredilo vječnost, to je zapovijed koja zahtijeva našu poslušnost. Svoju ljubav za Boga prikazujemo kada obdržavamo njegove zapovijedi i služimo njegovoj djeci. Mi ne razumijemo u potpunosti njegovo pomirenje, no možemo provesti svoj život pokušavajući biti brižniji i ljubazniji bez obzira na oprečnost s kojom se suočavamo.

Spasiteljev zadatak njegovim učenicima da volje jedan drugoga te dramatičan i snažan način na koji je naučavao ovo načelo tijekom posljednje večere, jedan je od najdirljivijih i najljepših prizora iz posljednjih dana njegovog smrtnog života.

Nije podučavao jednostavnu lekciju iz etičkog ponašanja. Sin je Božji usrdno molio svoje apostole i sve učenike koji će doći nakon njih da se sjećaju i slijede ovo njegovo središnje naučavanje. Kako se odnosimo jedni prema drugima je mjera naše voljnosti da slijedimo Isusa Krista.

Dok slušamo poruke ovog sabora bit ćemo dirnuti u svojim srcima i donijet ćemo odluke i obveze da budemo bolji. No, u ponedjeljak ujutro vratit ćemo se na posao, u školu, susjedstva i u svijet koji je u mnogim slučajevima pun meteža. Mnogi u ovom svijetu boje se i ljuti su jedni na druge. Iako shvaćamo ove osjećaje, trebamo biti pristojniji u svojim razgovorima i uljudni u svojim odnosima s drugima. To je posebice istina kada se ne slažemo. Spasitelj nas je podučavao da volimo čak i svoje neprijatelje.¹³ Velika većina naših članova treba ovaj savjet. Ipak, postoje oni koji osjećaju da je davanje oduška svojoj osobnoj ljutnji ili duboko držanim mišljenjima važnije od ponašanja na način kako je Isus Krist živio i naučavao. Pozivam svakog od nas, zasebno, da prepoznamo kako je način na koji se ne slažemo prava mjera onoga tko mi jesmo i slijedimo li uistinu Spasitelja. Primjereno je ne slagati se, no nije primjereno da budemo neprijatni. Nasilje i vandalizam nisu odgovor na naše nesuglasice. Pokažemo li ljubav i poštovanje čak i u neprijateljskim okolnostima postajemo sličniji Kristu.

Spasiteljevo obećanje Apostolima o Duhu Svetome iznimno je značajno u uspostavljanju značajne uloge Duha Svetoga, trećeg člana božanstva. Duh Sveti je osoba od duha, Tješitelj koji svjedoči o Ocu i Sinu, objavljuje istinu o svemu, posvećuje one koji su se pokajali i koji su kršteni. Naziva ga se i Duhom Svetim obećanim, i kao takav on potvrđuje da su djela pravednosti, uredbe i savezi svakog od nas prihvatljivi Bogu.¹⁴ Oni koji su zapečaćeni Svetim Duhom obećanim primaju sve što Otac ima.¹⁵

Živimo u bučnom, prijepornom svijetu gdje je moguće gledati ili slušati informacije, glazbu ili čiste gluposti gotovo svakog sata naše budnosti. Želimo li imati nadahnuće Duha Svetoga moramo pronaći vremena usporiti, razmišljati, moliti se i živjeti na način da smo dostojni primanja njegovih poticaja i djelovanja u skladu s njima. Izbjeći ćemo velike pogreške poslušamo li njegova upozorenja. Naša je povlastica kao članova primiti svjetlo i znanje od njega čak do savršenog dana.¹⁶

Pomirbene kušnje s kojima se Spasitelj suočio u Getsemaniji i na križu veliki su nam primjer. Suočio se s mentalnim, tjelesnim i duhovnim bolima koje ne možemo shvatiti. U Getsemanskom se vrtu molio svojem Ocu govoreći: »Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ovaj kalež! Ali neka ne bude moja, nego tvoja volja.«¹⁷ Kao njegovi učenici, doći će vremena kada ćemo mi biti nepravedno kušani i protjerivani, nepošteno izrugivani, te ćemo se suočiti s vremenitim i

duhovnim olujama veličine koja će nam se činiti nepodnosiva, i iskusit ćemo gorke kaleže za koje ćemo moliti da nas mimoiđu. Nitko nije izuzet od životnih oluja.

Mi se pripremamo za Spasiteljev drugi dolazak. Sveta pisma su jasna kada kažu da nitko ne zna kada će se to dogoditi. Ona nam kažu da će u posljednjim danima među gorkim kaležima s kojima ćemo se suočiti biti »potresa zemlje na raznim mjestima«¹⁸ i »valova morskih što će preplavljivati preko međa svojih«.¹⁹

Razarajući potresi i tsunamiji nedavno su pogodili različita mjesta uključujući Čile, Haiti i pacifička otočja. Prije nekoliko tjedana predsjedavajući biskup H. David Burton, starješina Tad R. Callister i ja uspjeli smo se sastati sa svecima koji su izgubili članove svojih obitelji u tsunamiju koji je pogodio istočnu stranu Samoje prošloga rujna. Kapela je bila puna i bio je to sastanak pun emocija. Uspjeli smo uvjeriti ove izabrane članove da će oni zbog pomirenja Isusa Krista moći biti sjedinjeni sa svojim voljenima koje su izgubili.

Predsjednik okola, Sonny Purcell, vozio se u svojem autu kada je vidio ogroman val kako dolazi s otvorenog mora. Zatrubio je i zaustavio djecu na cesti koja su išla u školu te ih upozorio da otrče na uzvisinu i u sigurnost što brže mogu. Djeca su slijedila njegove upute. Mahnito je vozio, došao do svoje četverogodišnje kćerke, stavio je u auto i pokušao doći do svoje majke. Prije negoli je uspio stići do nje, vodeni zid je podignuo njegov auto i odbacio ga preko 91 metar gdje ga je nabio na stablo. Popeo se i pobrinuo da njegova kćer bude na sigurnom na vrhu auta, a zatim je otplivao do svoje majke koja se držala za granu drugog stabla blizu njihove kuće. Uz velike je napore otplivao s njom do auta na sigurno. Mnogi nisu bili toliko sretni. Nisu imali vremena popeti se na uzvisinu i na sigurno. Mnogi su izgubili život, posebice mladi i stariji.

Samoanskim obiteljima rekli smo da su članovi iz cijelog svijeta izrazili svoju ljubav i brigu za njih, te da su se molili za njih i donirali svoje posne prihode i humanitarnu pomoć za članove kao i za njihove susjede. To je istina, i za članove i njihove susjede iz Čilea i s Haitija. To činimo jer slijedimo Isusa Krista.

Kada smo se susreli s članovima sa Samoje, značajnost duhovnog penjanja na uzvisinu, življenja boljim životom i prijanjanja uz spasonosne uredbe bila je obilato jasna. Spasiteljev primjer i život podučavaju nas da izbjegavamo duhovno niske putove gdje svjetovno vlada. Dok sam se rukovao s članovima nakon našeg sastanka, jedna mi je sestra rekla da njezina obitelj nije bila u hramu, a da su izgubili kćer. U suzama mi je rekla da je njihov cilj sada pripremiti se za svete uredbe hrama kako bi mogli vječno biti zajedno.

Dok sam razmišljao o tome što je ta sestra rekla i o trenutnom stanju svijeta, osjetio sam osjećaj žurnosti savjetovati svakog od vas da tražite uzvisinu, utočište i vječnu zaštitu hrama.

Na uskršnju nedjelju, 3. travnja 1836, tjedan dana nakon posvete hrama u Kirtlandu, dvanestorica su posluživala sakrament Gospodinove večere članovima. Nakon sastanka, po završetku svečane i tihe molitve Spasitelj se ukazao u svojoj veličanstvenosti proroku Josephu Smithu i Oliveru Cowderyju, a preko Mojsija i obojice Ilija započeo obnovu dodatnih svećeničkih ključeva, uključujući svetu moć pečaćenja koja sjedinjuje obitelji kroz vječnost.²⁰

Danas, na uskršnje jutro, radujemo se u svemu što je Spasitelj učinio za nas. On je omogućio svakome od nas da zadobijemo spasenje i uzvišenje. No mi, poput samoanske djece, moramo otrčati koliko brže možemo do uzvisine koju je on pružio za sigurnost i mir.

Jedan od načina na koji to činimo je prijanjanjem uz naučavanja našeg živućeg proroka, predsjednika Thomasa S. Monsona. On je sjajan primjer osobe koja slijedi Spasitelja.

Na ovo veličanstveno uskršnje jutro ispunjen sam dragocjenim riječima crkvene pjesme koju je napisala Eliza R. Snow, vjerna sluškinja obnove:

*Kako velik, veličanstven, slavan,
Otkupa veliki plan,
Gdje se pravda, ljubav i milost nađu,
U božanskome skladu!*¹

Iznosim svoje apostolsko svjedočanstvo da Isus Krist jest Spasitelj i Otkupitelj svijeta. On je omogućio stazu do istinske sreće. O tome svjedočim u ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 3. izdanje (1916), 594.
2. Luka 22:19
3. vidi Ivan 13:34-35
4. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 603; vidi i Ivan 14:16-17
5. James E. Talmage, *Jesus the Christ*, 613.

6. Vidi 2. Nefi 9:6-24

7. *Naučavanja predsjednika Crkve: Joseph Smith (2007)*, 49; vidi i Nauk i savezi 20:22-25

8. Frederic W. Farrar, *The Life of Lives - Further Studies in the Life of Christ* (1900), str. 209.

9. Vidi Gordon B. Hinckley, »This Glorious Easter Morn«, *Ensign*, svibanj 1996, 65-67; »The Symbol of Our Faith«, *Liahona*, travanj 2005, 2-6.

10. Vidi 3. Nefi 18:1-11

11. Vidi Mosija 3:19

12. Vidi Mosija 18:8-10; Nauk i savezi 20:37, 77-79.

13. Vidi Matej 5:44

14. Nauk i savezi 132:7

15. Vidi Rimljanima 8:16-17; Efežanima 1:13-14; Nauk i savezi 76:51-60

16. Vidi Nauk i savezi 50:24

17. Matej 26:39

18. Matej 24:7, Josip Smith 1:29

19. Nauk i savezi 88:90

20. Vidi Nauk i savezi 110

21. »How Great the Wisdom and the Love«, *Hymns*, br. 195.